

מ"ת 68789/07/20 - מדינת ישראל נגד אשגרה צ'אנה, וויסיהון אלמה, שלמה צ'אנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 68789-07-20 מדינת ישראל נ' צ'אנה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. אשגרה צ'אנה (עציר)
2. וויסיהון אלמה (עציר)
3. שלמה צ'אנה (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד אביטל פינק
ב"כ המשיב 1 עו"ד נס בן נתן
ב"כ המשיבים 2 ו-3 עו"ד ירון פורר

החלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה

לפני בקשת המדינה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, ובהחלטה זו הכרעה במחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה למיחוס למשיבים.

עבירות ומעשים:

העבירות המיוחסות למשיבים:

1. ביום 30.7.20 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע** - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; **נשיאת נשק בצוותא חדא** - לפי סעיף 144 (ב) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק; למשיב 2 מיוחסת בנוסף עבירה של **שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק.

המעשים הנטענים:

2. מעובדות כתב האישום עולה שמשיבים 1 ו-3 הם אחים וחבריו של משיב 2. עובר ליום 15.7.20 קשרו השלושה קשר לבצע פשע שפרטיו אינם ידועים למאשימה. לצורך קידום הקשר, שכר משיב 1, ביום 15.7.20 רכב סוזוקי ורכש אופנוע וביצע אתחול לשני כרטיסי סים בטלפונים ניידים.

3. עובר ליום 16.7.20 בשעה 21:30 או בסמוך לכך, לצורך הוצאת הקשר לפועל, הצטיידו המשיבים ברכב, באופנוע, בניידים המבצעים וכן בכפפות, מסכות, סכום של ₪ 14,300 במזומן, ג'ריקן המכיל דלק ופרטי לבוש

- וכן באקדח ברטה טעון במחסנית המכילה 8 כדורים ושישה כדורים 9 מ"מ מוסלקים בתוך כפפה חד פעמית.
4. בתאריך 16.7.20, עובר לשעה 21:30, או בסמוך לכך, נסעו המשיבים ברכב כשהם מובילים ונושאים עמם את הציוד, האקדח והתחמושת עד שהגיעו לפרדס הסמוך למתחם משפחת "אבו עדרה" בסמיכות לכביש 411.
5. בהגיעם לפרדס ישב משיב 2 במושב הנהג. משיב 3 ישב במושב לצדו, כשהוא ללא חולצה וללא נעליים, ומשיב 1 ישב במושב האחורי כשהוא לבוש בתחתונים בלבד.
6. באותה העת, בשטיח המושב הקדמי ברכב ולרגלי משיב 2, החזיקו המשיבים באקדח ובתחמושת כשהם מוסלקים בחולצה שחורה ומגולגלת ובשקית ניילון שקופה.
7. כמו כן במרחק של כ-120 מטר מהרכב נמצא האופנוע כשהמפתחות שלו ומפתחות הרכב, על גג הרכב.
8. עם הגעת המשטרה לרכב בפרדס, ועם פניית השוטר אליו, ניסה משיב 2 להעלים מהמשטרה את השקית ובתוכה האקדח והתחמושת והרחיק אותה באמצעות רגלו.

המחלוקת בין הצדדים לעניין קיומה של מסכת ראייתית לכאורית:

9. מעיון בטיעוני הצדדים, בכתב ובעל פה, עולה כי הם אינם חלוקים בנוגע למסכת העובדתית שהועלתה בכתב האישום, אלא בנוגע למסקנות העולות ממנה.
- לטענת התביעה, ממקבץ הראיות הנסיבתיות עולה מסקנה אחת בלבד, המצביעה על מעורבותם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם.
10. בנוגע לעבירה של קשירת קשר לפשע, טענה התביעה שהתארגנות המשיבים טרם האירוע, כמו גם האלמנטים שנתפסו ברכב, והיותם ברכב ללא בגדים מצביעים על כוונתם לבצע פעילות אסורה כלשהי. הנשק שנתפס מטה את הכף לקשירת קשר לביצוע פשע דווקא, אך ייתכן שמדובר בעוון או בביצוע פעולה אסורה שפרטיה אינם ידועים למאשימה.
11. ההגנה טענה כי מהראיות הנסיבתיות לא עולה מסקנה אחת. המשיבים סיפקו הסברים תמימים להימצאות האלמנטים שנתפסו ברכב ולשכירת הרכב והאופנוע על ידי משיב 1, ואין במעשים ובאלמנטים שנתפסו כדי לבסס חשד לקשירת קשר כלשהו. בנוסף, ניסוחו הכללי של כתב האישום, בעניין עבירת הקשר, אינו מאפשר להגנה אפשרות לערוך הגנתה כראוי.
12. התביעה הבהירה כי העבירה המרכזית בתיק היא נשיאת נשק בצוותא חדא והיא שמגבשת את עילת המעצר.
13. ההגנה טענה כי משיב 2 מודה בהחזקת הנשק בלא ידיעתם של משיבים 1 ו-3, אך לא בנשיאתו. משיבים 1 ו-3 כופרים במעורבות כל שהיא בנשיאת הנשק ובידיעה על הימצאות נשק ברכב. השלושה עמדו על כך שהגיעו למקום כדי לעשן ג'וינט.
14. אין חולק כי הנשק נתפס ברכב כשהוא עטוף בחולצה שחורה ושקית צלופן כשעל השקית מצויה טביעת אצבעו

של משיב 1. בעוד שהתביעה מצאה בטביעת האצבע ראייה למעורבותו של משיב 1 בנשיאת הנשק, טענה ההגנה לתרחיש אפשרי אחר העולה מהעובדות, לפיו מישהו אחר, שאינו משיב 1, עטף את הנשק באחת השקיות שנמצאו ברכב, ובדרך זו "הגיעה" טביעת אצבעו של משיב 1 לעטיפת הנשק.

עיקר הראיות:

15. כאמור לא חלקו הצדדים על העובדות, אלא על המסקנות הנובעות מהן. חקירת המשיבים מהווה חלק עיקרי מחומר הראיות, במהלכה נדרשו לספק הסבר למציאת הנשק ברכב בו ישבו כמו גם בנוגע לממצאים נוספים.

לנשיאת הנשק:

16. בנוגע לשהותם של המשיבים בזירה, הסבירו השלושה שהגיעו לזירה במטרה לעשן יחדיו "ג'וינט". משיב 1 הוא שהביא את הג'וינט וזרק אותו משהבחין ששוטרים מגיעים למקום (הודעת משיב 1 מיום 23.7.20, עמ' 2, ש' 9-11, עמ' 3, ש' 43-44, עמ' 4, ש' 56-57, הודעת משיב 2 מיום 23.7.20, עמ' 2, ש' 7). הג'וינט שנזרק לא נמצא.

17. שעה שהמשיבים נמצאו בזירה ישובים ברכב הגיע למקום צוות משטרה. מדו"ח הפעולה של השוטר בן אלקובי עולה שעם הגיעו לזירה, ניגש לרכבם של המשיבים. משיב 2 שישב במושב הנהג נראה לחוץ מאד ובעט בשקית, שהיתה בין רגליו, עם עקבו הימני. בשקית ראה אלקובי דבר מה שחור ובעת הבעיטה נשמע רעש של חפץ כבד. בשקית נתפסה חולצה שחורה מגולגלת ובתוכה אקדח ומחסנית וכן כפפה עם כדורים 9 מ"מ (דו"ח פעולה של רס"ל בן אלקובי מיום 16.7.20 וכן דו"ח פעולה של השוטר ארז בסטנר מאותו מועד). ברכב נמצאו, בין השאר, ארבע חולצות שחורות חדשות כשהן עטופות בנייר צלופן (זכ"ד של החוקרת שירה ביאר פרסי מיום 19.7.20).

18. **משיב 2** טען בחקירתו כי הוא אינו מכיר את האקדח ולא החזיק אקדח עם כדורים מתחת לרגליו. עוד טען כי דברי השוטר לפיהם בעט באקדח במטרה להעלימו, שקריים (הודעה מיום 23.7.20, עמ' 4, ש' 59-62, עמ' 7, ש' 182-185).

19. בטיעון לפניי, טענה ההגנה טענה חדשה לפיה משיב 2 לבדו **החזיק בנשק, בלא ידיעת חבריו.**

20. **משיב 1** כפר בכל מעורבות בעבירה כלשהי בנשק כמו גם בידיעה על הימצאות נשק ברכבו. תחילה טען כי אינו יודע על ארבע החולצות החדשות שנמצאו ברכבו (הודעתו מיום 23.7.20, עמ' 8, ש' 210-211). אולם בחקירה מאוחרת יותר הוצגו לו תמונות של נייר הצלופן שעטף את הנשק, נייר עליו נמצאו טביעות האצבע שלו (תמונות 3, 4 בדו"ח סיכום מז"פ מיום 19.7.20), אז מסר כי: "היו לי שם מלא חולצות חדשות, **יכול להיות נגעתי, יכול להיות שלא, לא יודע**" וכן: "לא קשור בקשר ישיר לאקדח. קשור לשקית. השקית היתה באוטו. זה אוטו שהשכרתי. לא יודע". ובנוסף: "אני לא יודע מי עטף את האקדח, למה אין טביעות אצבע שלי על האקדח? ... שקית מתפזרת, שקית יכולה להיות פה ושם. אנשים יכולים להרים שקית?" (הודעה מיום 27.7.20, עמ' 3 וכן הודעתו מיום 23.7.20, עמ' 5, ש' 122 - עמ' 6 ש' 132)..

21. משיב 3 מסר כי לא ידע כלל על נשק שנמצא ברכב, כך טען גם כאשר הוטח בו שהאקדח היה ליד רגלי הנהג

ולכן היה מצופה אף ממנו שיהיה מודע לקיומו שעה שהוא עצמו נהג למקום (הודעת משיב 3 מיום 23.7.20, שעה 15:52, עמ' 3-5).

לקשירת הקשר:

22. לטענת התביעה הפריטים שנמצאו ברכב, כמו גם רכישת האופנוע ושכירת הרכב, מצביעים על קשירת הקשר בין המשיבים, לכל הפחות לצורך ביצוע פעולה אסורה כלשהיא.

23. להלן תובא גרסת המשיבים וההסבר שסיפקו להימצאות הפריטים החשודים:

א. **סכום הכסף שנמצא ברכב, כ-14,000 ₪** - משיב 1 טען כי מדובר בכסף השייך לו אותו הרוויח מעבודתו כספר עצמאי. בשל מגפת הקורונה היה עליו לקבוע תור לבנק והוא היה אמור להפקיד את הכסף בימים הקרובים (הודעת יום 26.7.20, עמ' 1, ש' 24-28, ש' 57-58, עמ' 2, ש' 11-12).

ב. **שכירת הרכב ורכישת האופנוע** - משיב 1 אישר בחקירתו כי בבעלותו רכב. מרווחיו שכר, יום טרם מעצרו, רכב נוסף ורכש אופנוע. את האופנוע רכש במטרה להקל על עצמו את הנסיעה בעיר בשעות הפקקים (הודעה מיום 26.7.20, עמ' 3, ש' 24-33). את הרכב שכר על מנת שאחיו יסייעו בהסעת אמו, הסובלת מבעיה ברגלה, לעבודה ובחזרה ממנה (הודה מיום 26.7.20, עמ' 1, ש' 28-32). האם נחקרה ומסרה כי היא סובלת מבעיה ברגלה והיא נוהגת להגיע לעבודתה באוטובוס או שילדיה מסיעים אותה (הודעת מיכל צ'אנה, מיום 24.7.20, עמ' 1).

ג. **שני כרטיסי הסים** - משיב 1 מסר כי קנה מכשירים חדשים לעובדות המספרה במטרה שיהיה טלפון במספרה (הודעה מיום 26.7.20, עמ' 2, ש' 13-24).

משיבים 2 ו-3 היו ללא מכשירי הטלפון הנייד והסבירו כי הותירו את המכשירים בהטענה (הודעת משיב 3 מיום 23.7.20, שעה 15:52, עמ' 7, ש' 180-181, הודעת משיב 2 מיום 23.7.20, עמ' 3, ש' 22-23).

ד. **ג'ריקן עם סולר** - משיב 3 מסר כי הג'ריקן עם הסולר שייך לו. הוא הביאו במטרה להעבירו לרכבו שמאבד דלק ופעמים נזקק במהלך הנסיעה לתדלוק נוסף (הודעה מיום 23.7.20, שעה 17:57, הודעה מיום 22.7.20, שעה 15:52, עמ' 5). משיב 1 אף הוא הסביר שהג'ריקן שייך לאחיו - משיב 3 - בשל בעיה ברכבו.

ה. **הבגדים שנמצאו ברכב**: משיב 3 מסר כי מדובר בבגדים להחלפה שלו ושל משיב 2 (הודעה מיום 23.7.20, שעה 15:52, עמ' 5, ש' 122).

ו. **כפפות ומסיכת בד** - ברכב נמצאו כפפות בד שחורות ומסיכת בד שחורה של אדידס, אשר שימשו לטענת ההגנה, כהגנה מנגיף הקורונה.

24. באשר לאופן הגעתם לזירה מסר משיב 3 כי הוא עצמו נהג לזירה, ברכבו של משיב 1, כשלצדו יושב משיב 2. בזירה החליפו השניים את מקומות הישיבה ביניהם. משיב 1 הגיע לזירה רכוב על אופנועו. כאשר הגיעו

השוטרים לזירה ישב משיב 1 במושב האחורי ברכב (הודעת משיב 3 מיום 23.7.20, שעה 15:52, עמ' 4-3). משיב 3 אינו חולק על כי ישב ברכב ללא חולצה וללא נעליים ונימק זאת בכך שהחליף את נעליו כדי שלא יתלכלכו בחול (הודעת משיב 3 מיום 23.7.20, עמ' 4, ש' 64-65). עוד צוין בדו"ח פעולה שמשיב 1 ישב מאחור לבוש בתחתוני בלבד (דו"ח פעולה של החוקר ארז בסטנר מיום 16.7.20). ההסבר שנתן לכך משיב 1 בחקירתו היה שמזג האוויר היה חם ולכן פשט את חולצתו (הודעתו מיום 23.7.20, עמ' 6, ש' 146).

דין ומסקנות - קשירת קשר:

25. מוסכם על הכל, כי קשר פלילי אינו מתגבש בהכרח בהסכמות מפורטות, אך נדרש סף מינימאלי של רצון משותף לבצע עבירה מסוג מסוים [ע"פ 1272/13 **אכתילאת נ' מ.י.** (2013), ע"פ 5927/11 **הררי נ' מ.י.** (2012), ע"פ 330/85 **דוד נ' מ.י.** (1986)].

26. התביעה לא יכולה לכוון לסוג עבירה מסוים, עליו מצביעות הנסיבות, והתובעת הנכבדה ציינה בהגנותה, שאולי לכידתם של המשיבים נעשתה לאחר מעשה-עבירה שכבר ביצעו (ולכן נמצאו בשלב החלפת בגדים ברכב).

38. כיון שכך, אין ראיות לכאורה לעניין עבירת הקשר.

דין ומסקנות - נשיאת הנשק:

27. מבין העבירות שיוחסו למשיבים, עבירת **נשיאת הנשק בצוותא חדא**, היא שמקימה, מקום בו נמצאו די ראיות, את עילת המעצר. השאלה המרכזית אם כן היא האם די בראיות שנאספו כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיבים בעבירה זו.

משיב 2:

28. הודאת משיב 2 מפי סניגורו במסגרת הליך זה איננה יכולה להיחשב כגרסה מפיו בחקירתו, ואין בה כדי לחייבו בתיק העיקרי. משקלה מצומצם אפוא להליך המעצר, ובנוגע לעניינו-שלו בלבד.

29. משיב 2 הודה בהחזקת הנשק בלבד, אלא שהעובדות מלמדות אחרת. הנשק שנתפס ברכב הגיע למקום בנסיעה. בעת תפיסת הנשק ישב משיב 2 במושב **הנהג והנשק נמצא על שטיחון הרכב, בין רגליו**. משמע, הנשק הוחזק בהישג ידו באופן שניתן יהיה להשתמש בו מיד לכשיתעורר הצורך לכך, ולכן מדובר בנשיאה ולא בהחזקה בלבד. מסקנה זו יפה גם ליתר יושבי הרכב.

30. משיב 2 מודה עתה במה שהכחיש קודם לכן, בעת חקירתו, היינו שהנשק היה בחזקתו. בעת חקירתו כפר משיב 2 בטענה לפיה ניסה להסוות את הנשק מעיני החוקר על ידי בעיטה בנשק, אלא שלא מצאתי מקום בנסיבות אלו, בהן שיקר משיב 2 לכל אורך חקירתו, להעדיף את גרסתו על פני גרסת השוטר, תופס הנשק, בן אלקובי, שתיאר בדו"ח הפעולה את מצבו הנפשי הלחץ ומעשיו של משיב 2, עם הגעת המשטרה. יש די, אפוא, כדי לבסס לכאורה את האשמת משיב זה בשיבוש מהלכי משפט.

משיבים 1 ו-3:

31. נגד שני המשיבים עומדות החזקות הידועות בדבר נוכחות לא-מקרית בזירת העבירה, ובפרט ברכב, בנסיבות המעבירות לכתפיהם את הנטל לסתורן [והשוו ע"פ 8416/09 מ.י. נ' חרבוש (2010) [עניין מולנר]; ע"פ 319/88 אלמליח נ' מ.י. (1989); ע"פ 1345/08 איסטחרוב נ' מ.י. (2009)].

32. לעצם העובדה של מציאות הנשק ברכב, בתא הנוסעים ובין רגליו של משיב 2, יש להוסיף את חוסר הסבירות (לכאורה) שבטענה לפיה משיב 3 - שישב ליד משיב 2, לאחר שהתחלפו במקומות - לא ראה את האקדח הארוז, שמשיב 2 לא טרח כמובן להסתיר מפניו.

33. טביעת אצבעו של משיב 1, שנמצאה על השקית בה נארז הנשק, איננה ניצבת אפוא לבדה:

א. האפשרות, שהנשק נארז על-ידי אחר בשקית שמצא ברכבו של משיב 1 אך ללא ידיעתו, איננה נתמכת בכל ראיה ואינה מתיישבת עם הנסיבות;

ב. ברכב נמצאו חולצות חדשות באריזתן, אך גם אם שימשו חולצה ואריזה מאלו לעיטוף הנשק, אין בכך כדי להצביע [למצער] על היעדר ידיעה והסכמה של המשיב;

34. לסיכום, צלחו ראיות התביעה את מבחן המסכת הלכאורית, לעניין נשיאת הנשק.

סוף דבר:

35. די בתשתית הראייתית שהציגה התביעה כדי לבסס, עקרונית, החלטה בדבר מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

36. עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים, והדיון ימשך במועד הקבוע.

ניתנה היום, כ"ו אלול תש"פ, 15 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.